

**ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

Ж А Л Б А

от Любомир Петров Герджиков,
ЕГН xxxxxxxx, с адрес: гр. София, xxxxxxxxxxxxxxxx,
със съдебен адрес и чрез адв. Йорданка Годорова,
кантора: гр. София, xxxxxxxxxxxxxxxx,
тел.: xxxxxxxx,

СРЕЩУ:

Наредба № 2 за вписването, квалификацията и
възнагражденията на вещите лица, издадена от
Министъра на правосъдието, обн. Д.в. бр. 50 от
03.07.2015 г., изм. бр. 28 от 08.04.2016 г., изм. и
доп. бр. 82 от 05.10.2018 г.

на основание чл.185 и сл. от АПК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С атакуваната с жалбата Наредба № 2 за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица (Наредбата), нейният съставител - Министърът на правосъдието, сочи, че иска да уреди: 1. редът и сроковете за предложения за включване и промени на списъците на специалистите, утвърдени за вещи лица; 2. условията, на които трябва да отговарят специалистите, утвърдени за вещи лица; 3. условията и редът за определяне възнагражденията на вещите лица.

Жалбоподателят е лице, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от Наредбата или за който тя поражда задължения, което го прави активно легитимиран да обжалва подзаконовия нормативен акт. Доверителят ми, видно от приложените извлечения от списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от Комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, е вещо лица в съдебния район на Софийски градски съд. Ето защо той е засегнат от атакуваната с жалбата Наредба и е активно легитимиран да я обжалва.

Атакуваната с жалбата Наредба представлява подзаконов нормативен акт, тъй като засяга правната сфера на определен кръг лица и като такава сама по себе си подлежи на обжалване по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Не съм доволен от така обнародваната Наредба № 2 за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, издадена от Министъра на правосъдието, обн. Д.в. бр. 50 от 03.07.2015 г., изм. бр.28 от 08.04.2016 г., изм. и доп. бр. 82 от 05.10.2018 г., и я обжалвам пред Вас с молба да я отмените изцяло като незаконосъобразна или, ако прецените, да я отмените в частта, касаеща условията и реда за определяне възнагражденията на вещите лица.

Конкретни поводи за искането ми са следните:

- 1.** С Определение от 07.12.2018 г. по адм. дело № 7791/2018 г. по описа на АССГ/III отделение 70-ти състав, бях назначен за вещо лице – за извършване на съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ).

Заключението по експертизата предадох в срок, ведно със справка-декларация за положения труд и извършени разходи, съгласно изискването на чл. 26, ал. 1 от Наредбата, и се явих за нейната защита в следващото насрочено заседание по делото – на 22.01.2019 г.

След отговор на поставените към експертизата въпроси, заключението беше прието, като Жалбоподателят – „xxxxxx“ ЕООД с ЕИК xxxxxxxxxx, беше задължен с постановено от съда Определение да довнесе в 7-дневен срок разликата до окончателния размер на одобрената сума по представената от мен справка-декларация, т.е. допълнително 420,00 лева.

Неколкократно извършвах справки в счетоводството на съда, в резултат на които установих, че допълнително определеното плащане за приета експертиза, разработена от мен, не е осъществено от Жалбоподателя – нито в дадения му 7-дневен срок, нито по-късно.

В тази връзка се обърнах към Председателя на съдебния състав за съдействие с моя Молба от 26.02.2019 г., но и след това Жалбоподателят не довнесе присъдения размер на възнаграждението и разходите за извършената експертиза, надлежно установени и отразени в справката-декларация - чрез допълнително заплащане на сумата от 420,00 лева, за да може да ми бъде изплатено трудовото участие в пълен размер.

Проявявайки търпимост и вяра в справедливото разрешаване на възникналия казус в подходящ момент от съдебния процес, отправих моя следваща молба за извършване на плащане на дължимата ми сума от 420,00 лева след няколкомесечен период – на 18.11.2019 г. Молбата ми е била докладвана на проведеното на 19.11.2019 г. съдебно заседание по делото, във връзка с което процесуалният представител на Жалбоподателя е заявил: *„вчера преведохме от името на дружеството дължимите от нас депозити, както по единичната ССЧЕ, така и по тройната ССЧЕ“*.

Отново няколко пъти в периода м. Декември 2019 г. – м. Януари 2020 г. извърших проверки в счетоводството и в деловодството на АССГ дали е оформен разходен касов ордер за изплащане на дължимата ми сума – необходимо условие за осъществяване на паричен превод на вещо лице, но така и не получих положителен отговор – повече от една година след съдебното заседание по делото, в което е приета съдебната експертиза.

Поради продължителното отсъствие на положителен резултат по случая, отправих моя Молба от 24.01.2020 г. към Административния ръководител на АССГ с искане дължимата ми сума от 420,00 лева да ми бъде заплатена от бюджета на Заявителя - АССГ. Към Молбата приложих и предходните мои 2 бр. молби, както и 2 бр. протоколи от съдебни заседания.

С Определение № 1079/07.02.2020 г. на Председателя на съдебния състав по делото, молбата ми от 24.01.2020 г. беше отхвърлена, като „xxxxxxx“ ЕООД беше осъдено да заплати по сметката за вещи лица на АССГ сумата от 420,00 лева.

Пак няколко пъти през периода м. Февруари – м. Май 2020 г. извърших проверки в счетоводството и в деловодството на АССГ дали е оформен разходен касов ордер за изплащане на дължимата ми сума, но все така не получих положителен отговор – повече от една година и четири месеца след съдебното заседание по делото, в което е приета съдебната експертиза.

На поредната ми Молба от 02.06.2020 г. за изплащане на окончателното възнаграждение за извършената и приета експертиза, бях уведомен от Председателя на АССГ с изх. № 297/08.06.2020 г., че „Към 05.06.2020 година сумата не е постъпила по сметката на Административен съд София-град, поради което не може да бъде издаден разходен касов ордер и не може да бъде изплатена сумата. Изплащането на възнаграждения от бюджета на съда се извършват само и единствено, когато страните по делата са освободени от заплащането на държавни такси и разноски.“

Коментираната по-горе сума от 420,00 лева, присъдена ми за извършена от мен експертиза по възлагане (по заявка) от съда, и по настоящем – повече от две години и два месеца след приемането на експертното заключение, не ми е изплатена, въпреки многократните ми писмени молби.

(Приложение № А.)

Считам, че с горепосочената сума от 420,00 лева, ведно с лихвите за забава от момента, в който тя е станала дължима съгл. чл. 27, ал. 1 от Наредбата, съм несправедливо ощетен, като не съм получил определеното от съда заплащане, съответстващо на извършената от мен работа.

- 2.** Аналогичен на изложения по-горе случай и неговото развитие във времето, е този, касаещ назначението ми за вещо лице по адм. дело № 1223 по описа на Административен съд София област (АССО) за 2019 г., III състав.

Бях назначен с Определение на съда от 28.01.2020 г. за извършването на съдебно-техническа експертиза по делото.

Разработих експертизата, в това число осъществих посещение, експертен оглед и замервания на място в производственото предприятие на Жалбоподателя в гр. Своге, и предадох заключението по поставените задачи в срок за следващото съдебно заседание.

След устно изложение по експертното заключение и приемането му в проведеното съдебно заседание на 07.07.2020 г., съдът определи Жалбоподателят – „xxxxxxx“ ЕООД, да внесе допълнителен депозит за възнаграждение и извършени от мен разходи във връзка с експертизата – в размер на 250,00 лева, в съответствие с представена от мен справка-декларация на основание чл. 23, ал. 2 от Наредбата, като за това определи 10-дневен срок от деня на съдебното заседание, т. е. до 18.07.2020 г.

От направени от мен справки в счетоводството на съда установих, че дружеството – жалбоподател, не е изпълнило задължението си и не е внесло сумата от 250,00 лева нито в определения от съда срок, нито в продължителен период след това.

В тази връзка се обърнах за съдействие с моя писмена молба от 18.08.2020 г. до Председателя на съдебния състав, с искане Жалбоподателят да уреди паричното си задължение, като заплати сумата от 250,00 лева до определеното от съда окончателно възнаграждение за извършената и приета експертиза, извършена по негово искане.

В протоколите от проведените в последствие 4 броя съдебни заседания по делото не се установява молбата ми да е била докладвана и разгледана, нито съм получил дължимата ми сума.

(Приложение Б.)

Считам, че с горепосочената сума от 250,00 лева, ведно с лихвите за забава от момента, в който тя е станала дължима съгл. чл. 27, ал. 1 от Наредбата, съм несправедливо ощетен, като не съм получил определеното от съда заплащане, съответстващо на извършената от мен работа.

3. Прочее подобни на изложените случаи е имало нееднократно през годините в практиката ми на вещо лице.

Като пример бих посочил назначението ми за вещо лице по адм. дело № 11447 по описа на ВАС за 2008 г., VII отделение.

С Определение на съда № 3592 от 14.03.2013 г., постановено по същото дело, ВАС/Седмо отделение осъди седем от поискалите тройна съдебна експертиза фирми да заплатят по сметка на ВАС всяка една по 200,00 лева, общо 1 400 лева, за заплащане на възнаграждение на назначените по делото вещи лица. Определението не е обжалвано и е влязло в сила.

Неколкократно в годините съм писал до съдебния състав молби за изплащане на определеното ми възнаграждение, а също и до Председателя на ВАС, последната от които на 07.03.2018 г., но и до момента това не се е случило.

(Приложение № В.)

Считам, че с частта от неизплатената и присъдена сума – в размер на 433,00 лева, съгласно представената от мен справка-декларация, ведно с лихвите за забава от момента, в който тя е станала дължима съгл. чл. 27, ал. 1 от Наредбата, съм несправедливо ощетен, като не съм получил определеното от съда заплащане, съответстващо на извършената от мен работа и включващо разноски за посещения в предприятия, разположени на различни локации в страната.

4. В качеството на вещо лице бях назначен, също така, за участие в тройна комплексна съдебна икономическа и техническа експертиза по гр. дело № 12835/2019 г. по описа на СРС/ГО I-165 състав.

Експертизата предадохме в срок и се явихме заедно с другите две вещи лица на 10.09.2020 г. за устно изложение по заключението ѝ.

След даване ход на делото по същество, представителят на Ищеца направи искане за увеличаване на стойността на исковата претенция – над сумата от 25`000 лева, което искане Председателят на съдебния състав уважи и в тази връзка прекрати делото с указание да бъде изпратено за разглеждане от СГС.

Устно изложение по заключението на експертизата не беше допуснато до изслушване, а също и заявеното от мен искане да ми бъде заплатено за явяване в съдебното заседание, както и възнаграждение за трудово участие и направени разноски, не беше разгледано, нито отразено в последствие в съставения протокол от съдебното заседание.

В тази връзка отправих писмена молба вх. № 25129119/16.09.2020 г. за заплащане на дължимите суми – за явяване на вещото лице и отлагане на делото по независещи от него причини, съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредба, така и на трудово възнаграждение и сторени

разноски във връзка с извършената експертиза – в размер на 360,00 лева, в съответствие с представената справка-декларация.

При направена справка на електронния сайт на съда установих, че съдията по делото се е произнесъл с негово Разпореждане № 20208084/25.09.2020 г., съгласно което е оставил без уважение исканията от молбата ми.

По същия случай и във връзка с представената експертиза бях призован по новообразуваното гражданско дело № 10345 по описа на СГС за 2020 г., Гражданско отделение I-2 състав. В открито съдебно заседание на 29.01.2021 г. беше изслушано устно изложение по заключението на експертизата. Експертизата беше приета и съдът определи да се заплати в пълен размер възнаграждение на вещите лица, съобразно представените от тях справки-декларации – в моя случай 300,00 лева по първоначално внесения депозит, за което ми се издаде разходен касов ордер (РКО), и 60,00 лева да бъдат довнесени, след което да ми се издаде следващ касов ордер.

От счетоводството на СГС отказват да бъде извършено плащане по представения им от мен РКО, тъй като няма постъпили суми от страни по това дело за извършване на експертиза (сумите са внесени по сметка на СРС).

Повече от месец след съдебното заседание, на което е прието заключението на експертизата, и половин година след предаване на експертното заключение, съм отправил моя молба вх. № 286313/02.03.2021 г. с искане за съдействие от председателя на състава за извършване на дължимото плащане, но и до момента няма решение.

(Приложение № Г.)

Считам, че с горепосочената сума от 360,00 лева, както и 20,00 лева за явяване на вещото лице в съдебно заседание и отлагане на делото по независещи от него причини, в съответствие с чл. 21, ал. 1 от Наредбата, ведно с лихвите за забава от момента, в който двете суми – общо 380 лева, са станали дължими съгласно чл. 27, ал. 1 от Наредбата, съм несправедливо ощетен, като не съм получил определеното от съда заплащане, съответстващо на извършената от мен работа, а също и компенсаторно възнаграждение за явяване в съдебно заседание, което не е било проведено по независещи от мен причини.

- 5.** С Постановление за назначаване на експертизи от 26.11.2019 г. бях назначен в качеството на вещо лице, за извършването на техническа експертиза по досъдебно производство № 103/2019 г. по описа на ОСО – Благоевград.

Възлагащият орган – следовател в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура гр. Благоевград, след запознаване е приел резултатите от експертизата, и е определил на основание чл. 27, ал. 1 от Наредбата, възнаграждение в размер на 640,80 лева, в съответствие с представената от мен справка-декларация - с негово Постановление за определяне на възнаграждение на вещо лице от 14.01.2020 г.

В съответствие с въведения Образец № 2, утвърден със заповед № РД-04-158/18.10.2017 г. на административния ръководител на Окръжна прокуратура гр. Благоевград, наблюдаващ прокурор е ОПРЕДЕЛИЛ/ПОТВЪРДИЛ на 11.02.2020 г. размер на възнаграждението на вещото лице от 540,80 лева. Посочени са следните мотиви за промяната: „*Експертизата не е*

с фактическа и експертна сложност, както и не е голям обема на изследвани данни и обстоятелства.“

На 18.02.2020 г. завеждащият ОСЛО при ОП гр.Благоевград, в изпълнение на т. 2 от заповед № РД-04-158/18.10.2017 г. на административния ръководител на Окръжна прокуратура гр. Благоевград, след като извършва проверка: „за установяване на съответствието между претендираното от вещото лице в справката-декларация възнаграждение и определеното такова от водещия разследването следовател, с разпоредбите на глава 4-та от Наредбата, ~~ПОТВЪРЖДАВАМ~~/ПРОМЕНЯМ размера на възнаграждението в размер на 640,80 на 540,80 лв.

Мотиви за промяната: Наблюдаващият прокурор е посочил мотивите.“

Ще поясня само, че предмет на изследване от експертизата е трудова злополука, причинена на АМ „Струма“ от срутването на кофраж за колона на виадукт при изливането на бетон, при което е пострадал работник. Противно на твърдяното от наблюдаващия прокурор, проблематиката е със значителна теоретична и фактическа сложност (загуба на устойчивост на кофраж при динамично натоварване). Изхождайки от множеството изпълнявани сходни елементи при изграждането на магистрали у нас и вероятността от повторение на събитието, вещото лице е положило специални усилия да изложи направените анализи и последващи заключения на достъпен за неспециалисти език, което обаче е преценено от наблюдаващия прокурор като отсъствие на сложност и специфика.

За съжаление подценяването на експертните заключения от извършената експертиза може да се приеме като имаща за последиствие смъртни случаи при сходни обстоятелства на аналогичен строителен обект.

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/razsledvat-incidenta-pri-kojto-dvama-rabotnici-zaginaha-na-magistrala-hemus.html>

(Приложение № Д.)

Считам, че със сумата от 100,00 лева, с която е намалено декларираното от вещото лице възнаграждение, същото одобрено от органа, който го е назначил, и променено от негови административни ръководители в несъответствие със съдържанието се в Наредбата, ведно с лихвите за забава от момента, в който сумата е станала дължима съгласно чл. 27, ал. 1 от Наредбата, съм несправедливо ощетен, като не съм получил заплащане, съответстващо на извършената от мен работа.

Действията на наблюдаващи и административни ръководители при извършването на корекции (промени) на декларираните от вещите лица възнаграждения и разноски, касаещи извършени експертизи, представляват по същността си т. нар. „познавателен парадокс“ и не би следвало да са приложими.

Във връзка с описаните по т.т. 1 ÷ т. 5 по-горе случаи на възлагане, извършване и приемане на експертизи по заявяване от органи на съдебната власт, по които в последно време съм назначаван в качеството на вещо лице, считам, че съм бил ощетен със сума не по-малко от 1 583,00 лева (420,00 лв. + 250,00 лв. + 433,00 лв. + 380,00 лв. + 100,00 лв.), а също и с дължимите лихви от момента, в който съответните суми са станали дължими.

Считам, че ощетяването е настъпило в резултат от недобре регламентирани финансови и други взаимоотношения между органите на съдебната власт - заявители на

експертизи в досъдебни производства и в съдебни процеси, и техните извършители – експерти (вещи лица). В тази връзка претендирам да бъда обезщетен от издателя на Наредбата – Министъра на правосъдието, като последния бъде осъден да ми заплати дължимите суми, а глава IV: „Условия и ред за определяне и изплащане на възнагражденията на вещите лица“ от Наредба № 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица да бъде отменена, като негодна да уреди по справедлив начин отношенията, възникващи при осъществяването на експертна дейност в правосъдието.

Посочените по-горе случаи, които не представляват изчерпателно изброяване на пропуските и несъответствията в Наредбата и нямат характера на систематичен анализ, показват, че приетата от Министъра на правосъдието Наредба № 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, страда от сериозни неточности, противоречия и непълноти, които имат за последствие ощетяване на специалистите, ангажирани да извършват съдебни експертизи по възлагане от органи на съдебната власт. В допълнение бих споменал следните:

I. Наредбата не определя характера на отношенията, които възникват между заявителя/възложителя и изпълнителя, във връзка с назначаването и извършването на съдебни експертизи.

Твърди се в редица съдебни актове, че се касае за административно-правни правоотношения. Съобразно правото на ЕО обаче, тези отношения следва да се считат за аналогични на договор за услуга, поради което Наредбата е в пряко противоречие с правото на ЕО.

По своята същност, извършването на експертна дейност представлява доставка на услуга. Това се потвърждава и от Решението по т.1 на Европейския съд по правата на човека при отсъждането по съединени дела № С-372/09 и С-373/09 относно характера на съдебната експертиза: *«Във всеки отделен случай възложената задача на специалист, назначен от юрисдикция като вещо лице, в рамките на спор, с който тя е сезирана, представлява доставка на услуги по смисъла на член 50 ЕО, на който понастоящем съответства член 57 от ДФЕС. ... Освен това обстоятелството, че вещото лице изпълнява задачата си само ако е назначено от съд, който определя параметрите ѝ, не създава същностна разлика между тази функция и класическите договорни отношения в областта на доставките на услуги.»*

(Приложение № Е.)

Тази празнота в Наредбата я прави изцяло противоречива на правото на ЕО, което е недопустимо.

Отсъствието на еднозначно дефиниране на възникващите отношения между страните по повод възлагането, извършването и разплащанията, свързани със съдебни експертизи, в значителна степен затруднява възможността на вещото лице да защити правото си на справедливо възнаграждение за положен труд и на компенсации за извършени присъщо-необходими разходи, така че да е възможно да се провери дали са законосъобразни взети по отношение на него решения, включително и чрез обжалване по съдебен ред.

Считам, че за да бъде съдебният контрол ефикасен, е необходимо заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите на взето по отношение на него решение или осъществено действие, което би му позволило да се защити при възможно най-добрите условия и да прецени, познавайки в пълна степен релевантната обстановка, дали има смисъл да обжалва по съдебен ред.

Поради гореизложеното моля да отмените текста на §1, т. 4 от Допълнителните разпоредби към Наредбата, до допълването му в съответствие с регулациите в страните от ЕО и установена практика от ЕСПЧ, както следва:

§ 1 от ДР: „4. „Експертиза“ е процесуално регламентирана дейност с характера на доставка на услуга, извършвана по искане на компетентен орган“

В случай, че според съдържашото се в Наредбата, издадена от Министъра на правосъдието, отношенията между заявителя на експертизата – орган на съдебната власт, и експерта – вещо лице, се възприемат в редица съдебни актове като имащи административно-правен характер¹, то моля да бъде отменен чл. 19 от Наредбата, до допълването му в съответствие със съществуващата у нас регламентация:

чл. 19: „Вещото лице има право на възнаграждение за извършената експертиза, на компенсация за времето, през което не е изпълнявал обичайното си занятие, както и направените разходи за използваните материали, консумативи, пособия, технически средства, машинно и компютърно време и други необходими разходи.“

Такъв запис на чл. 19 от Наредбата би бил в съответствие с изначално заложеното в чл. 468 от Закона за съдопроизводството (1882 г.), според който:

„чл. 468. За труда си, за напущане работата си и за разноските по издирванията вещите люди могат да искат възнаграждение. Това искане се заявява писмено или устно въ същото време, когато се представя заключението.“

II. Въпреки, че в периода след приемането на Наредбата, стриктно съм заявявал извършените от мен разходи отделно от възнаграждението, съобразно формата на съдържашата се в Наредбата справка-декларация – Приложение № 2 към чл. 23, ал. 2 и чл. 24, ал. 2, до момента – за повече от пет години, няма нито един случай разходите да са ми заплатени отделно от възнаграждението и със съответно посочено основание, че се касае за компенсиране на авансово платени от вещото лице суми от негови лични парични средства.

По този начин съм финансово ощетен, тъй като сумите за покриване на разходи при извършване на съдебни експертизи, се приемат в данъчен аспект – в т.ч. и при подаването на справки за платени суми на вещи лица от съдебните органи до данъчните служби, като възнаграждения, поради което е налице ефект за вещото лице от двойно данъчно облагане на тези суми.

III. Във връзка с предходната точка II. съм установил, че финансовите служби на органите на съдебната власт препятстват възможността вещото лице самостоятелно да организира дейността си по начин, най-подходящ и финансово изгоден за него.

¹ Определение № 11557 от 19.09.2011 г. на ВАС/VI отд. по адм. дело № 10721/2011 г., също Определение № 9042 от 20.07.2016 г. на ВАС/VI отд. по адм. дело № 6447/2016 г.,

Конкретно тези служби, имащи отношение към разплащанията за извършени от вещи лица експертизи, отказват да приемат фактури, издадени от вещото лице или от организация, представляваща обединение на вещи лица, за полагаемо се възнаграждение и направени разходи във връзка с експертната дейност, аргументирайки се, че такива са указанията на одитиращите ги органи на ВСС – без представяне на надлежно писмено основание.

С тези си действия администрациите на органа, назначил експертизата, представляват пречка за правилното отразяване и последващо деклариране от вещото лице за данъчни цели на заплатени му възнаграждения и компенсирани разходи, касаещи извършени съдебни експертизи.

Налагат се и дискриминационни отношения, като за някои структури – на лечебни заведения, МВР, преводачески фирми, лаборатории и други, се допуска възлагане на експертизи на организации и учреждения, и съответно последващи плащания по техни фактури, докато за икономически и технически експерти и оценители това не е така.

Прочее, създаването на случайно съавторство при назначаването на комплексни и колективни експертизи на произволно подбрани вещи лица, а не на организации, не дава добри резултати поради неяснота, допусната в Наредбата, как и от кого следва да се извърши организацията по осъществяването на експертизата, в т.ч. съхранението на документацията, както и за чия сметка са консумативи и косвени разходи при отчитане на изпълнението.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Моля да отмените изцяло издадената от Министъра на правосъдието Наредба № 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, като незаконосъобразна и въвеждаща отношения между възлагащия орган и вещите лица, водещи до финансово ощетяването на последните, а също и неспомагаща за подобряване на съдебното производство.

Алтернативно, ако не бъде прието това мое искане:

- Моля да отмените глава четвърта от Наредбата, касаеща условията и реда за определяне и изплащане на възнагражденията на вещите лица, тъй като в същата не се уреждат по надлежен начин отношенията, които възникват при назначаването на съдебни експертизи, и съответно не е надлежно защитено конституционното ми право на справедливо възнаграждение за положен от мен труд за извършване на съдебни експертизи, както и на компенсиране на относимите присъщо-необходимите разходи.

В тази връзка, моля да осъдите издателя на Наредбата да ми заплати като жалбоподател по настоящата, възникналите за мен щети, във връзка с ненадлежащото регламентиране от него на възложени ми, извършени, предадени в срок и приети от възлагащия орган експертизи, за които са присъдени, но не са ми заплатени възнаграждения и разноски в пълен размер, в съответствие с посоченото по т.т. 1 ÷ т. 5 по-горе – **общо на стойност 1`583,00 лева (420,00 лв. + 250,00 лв. + 433,00 лв. + 380,00 лв. + 100,00 лв.),** ведно с полагаемите се законни лихви.

- Моля да отмените т. 4 от Допълнителните разпоредби към Наредбата, даваща дефиниция за експертиза, тъй като същата, поради непълнота на съдържанието ѝ, не изяснява, че при извършването на съдебни експертизи възникват отношения между заявителя и изпълнителя, аналогични на тези при доставките на услуги, каквато е практиката в страните от ЕО – посочено по т. I по-горе;
- Моля да отмените чл. 19 от Наредбата, също поради непълнота, тъй като предвижда заплащане на възнаграждение и на разноски, но не и на компенсация за времето, през

което специалистът, назначен за вещо лице, не изпълнява обичайната си дейност – също изложено алтернативно по т. I по-горе;

- Моля да отмените чл. 27, ал. 2 от Наредбата, тъй като предвиденото в него не създава яснота за одитиращите органи от съдебната система, че фактурата е първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на чл.7 ал.1 от ЗСч и неприемането ѝ като такъв има за резултат негативни финансови последици за вещите лица, описани по т. II и т. III по-горе.
- Моля да отмените чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредбата, в частта, предвиждаща извършване на колективни и на комплексни експертизи, тъй като не е ясно посочено в Наредбата, че е допустимо назначаването на такъв вид експертизи на организации на вещи лица, съответно разплащане към определените вещи лица чрез тези организации, както е описано по т. III по-горе, и създаването на случайни експертни колективи не предполага организационна възможност за ефективна работа по такива експертизи, респективно за справедливо компенсиране на възникналите косвени разходи.

Моля да ми бъдат присъдени и направените по делото разноски, включително адвокатски хонорар.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА: Представям и моля да приемете като доказателства по делото следните документи:

1. Приложение А., съдържащо:

- а) призовка за вещо лице – уведомление за назначаване,
- б) протокол от проведено на 22.01.2019 г. о.с.з. по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ (извл.),
- в) молба от 26.02.2019 г. до АССГ/70 с-в, по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ,
- г) молба от 18.11.2019 г. до АССГ/70 с-в, по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ,
- д) протокол от проведено на 19.11.2019 г. о.с.з. по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ (извл.),
- е) молба от 24.01.2020 г. до Административния ръководител на АССГ, относно адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ,
- ж) определение № 1079/07.02.2020 г. по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ, на 70 с-в/ АССГ,
- з) молба вх. № 15012 от 02.06.2020 г. до председателя на 70-ти състав АССГ, копие до административния ръководител на АССГ, по адм. дело № 7791/2018 г. на АССГ,
- и) писмо изх. № 297/08.06.2020 г. на АССГ;

2. Приложение Б., съдържащо:

- а) протокол от проведено на 07.07.2020 г. о.с.з. по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО/III с-в,
- б) молба от 18.08.2020 г. до АССО/III с-в, по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО,
- в) протокол от проведено на 29.09.2020 г. о.с.з. по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО/III с-в,
- г) протокол от проведено на 24.11.2020 г. о.с.з. по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО/III с-в,
- д) протокол от проведено на 26.01.2021 г. о.с.з. по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО/III с-в,
- е) протокол от проведено на 06.04.2021 г. о.с.з. по адм. дело № 1223/2019 г. на АССО/III с-в;

3. Приложение В., съдържащо:

- а) молба от 07.03.2018 г. до Председателя на ВАС, относно адм. дело № 11447/2008 г./VII отделение по описа на ВАС,
- б) определение № 3592/14.03.2013 г. на VII отд./ВАС;

4. **Приложение Г.**, съдържащо:
- а) определение от 16.06.2020 г. на СРС/ГО I-165 с-в по гр. дело № 12835 по описа за 2019 г. – относно назначаване на вещи лица,
 - б) протокол от проведено на 10.09.2020 г. о.с.з. по гр. дело № 12835/2019 г. на СРС/165 с-в,
 - в) молба вх. № 25129119 от 16.09.2020 г. до СРС/I-165 с-в, по гр. дело № 12835/2019 г. на СРС,
 - г) разпореждане № 20208084 от 25.09.2020 на съдия в СРС, 165 граждански състав, по гр. дело № 12835 по описа за 2019 г. – относно молба от вещото лице инж. ик. Л. Г.,
 - д) призовка за вещо лице по гр. дело № 10345/2020 г. на СГС/ГО I-2 с-в – относно назначаване на вещо лице,
 - е) молба вх. № 286313 от 02.03.2021 г. до СГС/I-2 с-в, по гр. дело № 10345/2020 г. на СГС;
5. **Приложение Д.**, съдържащо:
- а) писмо изх. адм. № 10/2020 г. от 26.03.2020 г. на ОП Благоевград/ПРБ,
 - б) постановление за определяне на възнаграждение на вещо лице (образец № 2) от 14.01.2020 г./11.02.2020 г./18.02.2020 г.;
6. **Приложение Е.**, съдържащо:
- а) Решение на ЕСПЧ по съединени дела С-372/09 и С-373/09 –по т. 1 относно характера на съдебната експертиза (извлечение);
 - б) Договор за функционирането на ЕС (извлечение) – чл. 57, вр. решение по т. 1 на ЕСПЧ/IV с-в по съединени дела С-372/09 и С-373/09;
7. **Приложение Ж.**, съдържащо извлечение от Списък на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401 ал. 1 от ЗСВ, за съдебния район на Софийския градски съд за 2020 г. (обн.Д.в.бр. 41/2020 г.);

ПРИЛОЖЕНИЕ: Препис от жалбата с доказателствата за противната страна, адвокатско пълномощно.

С уважение,

/п/